

Kissinger varuje Washington: Přijměte nový globální systém, nebo spadnete do geopolitické situace, která vedla k I. světové válce

- CZ24 News | 11. dubna 2021

USA: Během toho, jak Bílý dům neustále provokuje napětí proti Rusku a Číně, tak doyen americké zahraniční politiky Henry Kissinger vznesl minulý týden vůči Washingtonu dramaticky hroživé varování, aby buď souhlasili s novým mezinárodním systémem, nebo jejich pokračující protlačování napětí povede k situaci podobné, jaká přivedla První světovou válku.

Na nedávném webináři od Chatham House s bývalým britským ministrem zahraničí Jerremy Huntem [vyzýval 97letý Kissinger USA](#), aby vytvořily rovnováhu s existujícími globálními silami s dodatkem:

„Představíte-li si svět, který se zvrhne do bezuzdného soupeření, v němž jde o dominanci toho, kdo má v daném okamžiku navrch, to je pak zhroucení řádu nevyhnutelné. A důsledky jeho zhroucení by byly katastrofální.“

Tento veterán diplomacie na US naléhal, aby pochopily, že ne každý problém má „konečné řešení,“ a varoval:

„Jestli se na tom s Čínou neshodneme, tak to bude zase situace, jako před První světovou válkou, v níž se ty věčné konflikty řešily v urgentních situacích, ale nakonec se pak jeden z nich dostane mimo kontrolu.“

Ale představu, že by USA měly už přestat s tím vnucováním své vůle všem ostatním, ve Washingtonu moc dobře nevezmou. To se ukazuje na jedovaté slině a osobních urážkách, které americký prezident Joe Biden neustále vytahuje na své ruské a čínské protějšky, Vladimira Putina a Xi Jinpinga.

Vysoce postavený čínský činitel Yang Jiechi americkému ministru zahraničí Anthony Blinkeovi 18. března na Aljašce řekl, že „Spojené státy nemají na to, aby mohly Číně říkat, že s ní chtějí mluvit z pozice síly.“ A o pár dnů poté 22. března na společné schůzce v Pekingu ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov s jeho čínským protějškem Wang Yim vzdorovitě prohlásili, že „společně zabezpečí multilateralismus, budou udržovat mezinárodní systém s OSN v jeho jádře a mezinárodní řád založený na zákonu, přičemž se rozhodně staví proti jednostranným sankcím stejně jako proti vměšování do vnitřních záležitostí jiných zemí.“

Kissingerova kariéra se sice topila v krvi, když si vzpomeneme na to, že během Bangladéšské války za nezávislost podporoval Pákistán i přes masakry statisíců lidí a masové znásilňování, na zinscenování vojenského puče v Chile k odstranění demokraticky zvoleného Allendeho k nastolení Pinochetovy diktatury, na tichou podporu masového vraždění statisíců lidí na Východním Timoru Indonésií a na posvěcení turecké invaze na severní Kypr, která vedla k vyhnání 200 000 řeckých uprchlíků bez práva na návrat a ještě na spoustu dalších podpor lumpáren.

Jeho poslední prohlášení o USA a o mezinárodním systému je však opravdu zasvěceným návrhem, který by byl pro světový mír velice prospěšný, kdyby Bidenova administrativa přijala, jeho radu, že globální řád se mění. Je však nepravděpodobné, že by Washington byl ochoten jednostranně skončit se svými agresemi tvrdou i měkkou silou, neboť pořád ještě falešně věří, že pro sebe může udržovat unipolární řád.

Pro velmoci je vždy těžké smířit se s tím, že svět se změnil, zvláště když je to v jejich neprospěch. Na chování Bidenovy administrativy, která se svévolně uchyluje k hrozbám a k jedovatému vyjadřování, se ukazuje, že není schopna racionálně přijmout multipolární světový systém zvláště, když je tam rusofobie a sinofobie na vzestupu.

Osobní urážka Putina a Xiho jsou projevem americké impotence, zvláště když uvážíme, že USA se ve své historii, když ještě bývaly na vrcholu své moci, k takovéto rétorice nikdy neuchylovaly. USA ale už dávno není jedinou světovou supervelmocí a jejich rivalové už takovouto agresí neakceptují, a právě proto se minulý měsíc na Aljašce čínská delegace jasně vyjádřila, že žádné řeči z pozice síly nepřijme.

Dalším problémem pro USA je to, zda budou jejich spojenci ochotni narušovat své vztahy s Čínou a s Ruskem a zda se nechají s nimi tlačit do konfliktu. Existují náznaky, že ty nejdůležitější evropské země budou požadavkům USA odporovat. To je krásně vidět na problému se Severním proudem 2, kdy americké pokusy zabránit jeho stavbě naráží na odpor ze strany nejdůležitějších zemí Evropské unie, a to i přes nekonečné brblání ze strany trpaslíků jako Litva a Polsko.

V nedávném interview s [Washington Post](#) přiznal i bývalý ředitel CIA a americký ministr obrany Robert Gates, že sankce proti Rusku Americe nic dobrého nepřinesly. Robert Kaplan popsal v [The National Interest](#) Rusko jako „problém z pekla,“ protože ho nelze podmanit. Kaplan uváděl důvody, proč je pro Rusko nezbytností, „aby se vyprostilo ze své jednostranné aliance s Čínou,“ a hledalo vyváženost s USA.

Jenže to byla zcestná politika Washingtonu s jeho vedením agrese za účelem udržení unipolárního světového řádu, co zapracovalo ve prospěch Číny a Ruska, zvláště tím urychlil jejich spolupráci. Západ už dávno nemá na to, aby potlačil čínskou ekonomickou sílu nebo ruskou vojenskou sílu. Vojenským stratégům na Západě dochází, že proti rusko-čínské spolupráci nelze vytvořit žádnou kompenzaci.

Nakonec se Washington stejně bude muset uchýlit ke strategii připomínající Kissingerovy návrhy hledání rovnováhy spolu s přijetím multipolární reality, jaká už byla nastolena.

Zdroj: <https://www.reformy.cz/>